ການປ້ອງກັນ

1. ຫ້າມບໍ່ໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍສັດ ແລະ ຂ້າສັດໃນເຂດທີ່ມີພະຍາດປາກເປື່ອຍລີ້ງເລັບລະບາດແລ້ວຢ່າງເດັດຂາດ.
2. ແຍກສັດເຈັບອອກຈາກຝູງ
3. ສັກຢາວັກຊິນປ້ອງກັນທຸກໆ 6 ເດືອນ.

ກວດແກ້ໂດຍ: ທ່ານ ສິມໄຊ ສີຊານິນ ຫົວໜ້າກົມສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ສະຫະກອນ

ຂັນທະນູ 020 5599 6544

ອີເມວ *:khantn_lsv@hotmail.com*

ເບີໂທ: + 85621732072

ສະໜັບສະໜູນໂດຍ:

EU **The TAP-AIS project**

ພະຍາດປາກເປື່ອຍ ລີ້ງເລັບ

(Foot and Mouth Disease)

ພະຍາດປາກເປື່ອຍລີບເລັບເປັນພະຍາດທີ່ຕິດຕໍ່ໄວທີ່ສຸດ ສໍາລັບສັດເລັບຕີນຄູ່ ເຊັ່ນ: ງົວ-ຄວາຍ, ແບ້ ແລະ ໝູ

ພະຍາດນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ສຸຂະພາບສັດຊຸດໂຊມ, ນໍ້າໜັກຫຼຸດ, ຈ່ອຍຜອມ

ອາການ:

ສັດເປັນພະຍາດນີ້ຈະບໍ່ກິນອາຫານຍ້ອນເຈັບ ປາກ ແລະ ເປັນຕຸ່ມ ຫຼື ບາດແຜໃນປາກ; ລີ້ນ, ເຫືອກ, ຜົ້ງແກ້ມ ມີນໍ້າລາຍໄຫຼເປັນຍາງ.

ນອກຈາກນີ້ຍັງພົບເມັດຕຸ່ມ ແລະ ບາດແຜ ບໍລິເວນກີບຕີນສັດ ເຮັດໃຫ້ມີອາການເຈັບຕີນ ແລະ ຍ່າງຂາຫ້ານ.

ການປິ່ນປົວ

ປິ່ນປົວດ້ວຍຢາ:

- ເມທີແລນບລູ (Methylene blue),
- ອັອກຊີບລູ (Oxy blue)

ວິທີໃຊ້:

ສີດໃສ່ປາກ ຫຼື ທ່າບ່ອນທີ່ມີບາດແຜ 2ຄັ້ງ/ມື້

- ໃຊ້ຢາ (Negasunt)ຂ້າໜອນ ໃສ່ບາດເພື່ອກັນແມງວັນໄຂ່ໃສ່.

- ຕິດຕໍ່ຫາສັດຕະວະແພດບ້ານມາສັກຢາ ຕ້ານເຊື້ອການແຊກຊ້ອນຂອງແບກທີເຣຍ.

ປິ່ນປົວດ້ວຍຢາສະໝຸນໄພ

ໂດຍໃຊ້ເປືອກໄມ້ທີ່ມີລົດຝາດ ຫຼື ໝາກໄມ້ປະເພດ ສົ້ມ ເຊັ່ນ: ເປືອກກະໂດນໂຄກ, ເປືອກໝາກ ຂາມປ້ອມ, ເປືອກດູ່, ເປືອກເຄືອໝາມຫັນແດງ, ແລະ ເປືອກໄມ້ ອື່ນໆ ເຫັນວ່າເປັນປະເພດຝາດ

ວິທີການປຸງແຕ່ງຢາດັ່ງລຸ່ມນີ້: ເອົາເປືອກໄມ້ ດັ່ງກ່າວໄປທຸບໃຫ້ມຸ່ນ, ຕົ້ມຂົ້ນງວດ, ປະໄວ້ໃຫ້ເຢັນ ແລ້ວທາໃສ່ບາດແຜຢູ່ຕີນສັດ, ປະຕິບັດ ໄປ 2-3 ມື້ ລຽນຕິດ ອາການບາດແຜຈະດີຂຶ້ນ